

ment for 1875, ligesaa vel kan den nuværende jo give et for 1879. Dermed er altsaa den Indvending imødegaaet. Hvad endelig Marschøvelse angaar, da har jeg altid betonet, at den var af yderste Bigtighed, men at man ikke skal begynde med at marschere, men først da og saaledes, at man i Birkeligheden har Gavn af Marschen, altsaa ikke førend Mandstabet i enhver Henseende er dygtigt dertil. Her gjælder det Samme som overalt, hvor man byder Mennesker eller Dyr en overordentlig stor Anstrængelse, at man ikke skal begynde dermed, men først successtot vænne dem dertil. Dette fastholder jeg, og det tror jeg er rigtigt.

Formanden (Rabbe): Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) har begjæret Ordet, men da han har høvt det to Gange, hører der Thingets Samtykke dertil. (Ophold.) Det ærede Medlem har Ordet.

Dinesen: Den ærede Krigsminister tilagde mig, at jeg havde en anstillet en Sammenligning mellem Leiren ifjor i Dyrehaven og de Leirvælfærd, som han paatænker efter sit Forslag her, men det er en Feiltagelse. Jeg advarede imod at anstille en Sammenligning mellem Leirvælfærdne ifjor i Dyrehaven og den her paatænkte Øvelse, idet jeg udtalte, at det, at man ifjor afholdt Leirvælfærd i Dyrehaven, var paabudt af helt andre Omstændigheder. Det bliver derfor ogsaa urigtigt, naar den ærede Krigsminister tillægger mig, at jeg har talt om, hvad min Erfaring havde lært mig med Hensyn til Leirvælfærdne i Dyrehaven ifjor; jeg kunde ingen Erfaring vinde i den Anledning, da jeg ikke har taget Del i disse Øvelser. Jeg har heller ikke talt paa den Maade om de Erfaringer, der vandedes ved Leirvælfærdne i Dyrehaven, at de vare til Skade for Hæren; men det, jeg har sagt om disse Øvelser, var, at den Indstrænkning, der skete ved, at Øvelserne blev afholdte i Dyrehaven og ikke som sædvanlig i Leiren ved Sald, var til Skade for Hæren.

Krigsministeren (Rauffmann): Naar det skulde vise sig, at denne Indstrænkning var til Skade for Hæren, da kunde dette kun vise sig derved, at Troppesdelingerne i enhver Henseende havde staaet tilbage, men derom har man Intet hørt. Jeg tror sikkert, at jeg tør paasta, at det ærede Medlem har sagt, at denne Forkortelse havde ikke været til Gavn for Hæren (Dinesen: Ja!). Det er det Ønfte, jeg har anført.

Formanden (Rabbe): Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) har begjæret Ordet for 3die Gang. Under Forsættning af Thingets Samtykke (Ophold) giver jeg det ærede Medlem Ordet.

Berg: Jeg vilde gjerne fremsætte et Spørgsmaal. Jeg tror, at det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Thomsen) har forlangt Ordet, og han kan svare derpaa. Jeg vilde gjerne som Lægmand vide, af hvad Grund man tillægger denne Øvelse paa Marschen til Leirstedet en saa overordentlig militær Betydning? Jeg troede, at Leiren saa vidt muligt skulde fremskille de samme Forhold, som kunde fremkomme under en Krig. Nu antager jeg, at hvis man skulde have Krig, og man skulde samle sine Tropper paa et vist bestemt Sted, være sig Sjælland, Sjælland eller Fyen, saa vilde man ikke begynde med at kalde Rekrutterne sammen paa Garnisonsstedet og sige: March, første Dag 2 Mil, anden Dag 3 Mil, blot at saa lang Tid som muligt hengaar, inden man kommer til Samlingsstedet, saa at Tjenden samtidig kunde udbrede sig saa meget som muligt. Man vilde naturligvis bruge Jernbaner og Dampskibe, naar det hastede meget. Jeg antager rigtignok, at man let ikke vilde lade dem marchere til Stedet, hvor de skulde samles, men at man vilde benytte de Midler, man har søgt at forstærke og forbedre her i Landet, for saa hurtigt som muligt at faae dem bragte til Stedet. Er denne Antagelse rigtig, og Leirvælfærdet iøvrigt skal give noget Billede af hvordledes man berer sig ad i Krig, da forekommer det mig, at det er meget rigtigt, naar man ellers har Penge dertil, som man nu har her, da de engang ere benyttede, at indgaa denne March til Leiren og saa lade Tropperne marchere der under andre Forhold. Jeg forstaaer ikke de Herrers Indvendinger, men det er naturligvis min Skuld. Jeg forstaaer, at den ærede Krigsminister fra et militært Standpunkt kan ønske at gjøre dette Forsøg i flere Retninger, han har omtalt. Jeg kan ogsaa forstaa, at vi fra vor Standpunkt nok vilde have den Besparelse, som forhaabentlig vil indtræde i finansiell Henseende, og navnlig Besparelsen for Mandstabet. Jeg er overbevist om, at den ærede Minister, naar han fra et militært Standpunkt har kunnet ønske at gjøre de Forsøg og vinde den Erfaring, der kan opnaas ved Forslaget, ogsaa har været heldig i at træffe, hvad der vil vinde en stor Del af det danske Folks Billigelse, Samtykke og Taknemlighed paa det lille Omtraade, hvortil dette Lovforslag er begrændset, og hvad Skjæbne end Thinget vil give Krigsministerens Forslag efter den Modstand, de forenede Kræfter her have budt det, skal det staa som Noget, der er Uærfjendelse værd, at den ærede Minister uden Hensyn til den ene eller den anden Side har kunnet af militære Hensyn trods Modstanden fra Militære lade sig bevæge til at fremsætte et Forslag, som kunde blive støttet og anbefalet af os. Det vil blive paastjønnet fra vor Side.

Formanden (Rabbe): Det ærede